

“मीठे बच्चे- विकारहरूलाई दान दिएपछि पनि यादमा रहने पुरुषार्थ अवश्य गर्नु पर्छ किनकि यादद्वारा नै आत्मा पावन बन्छ।”

प्रश्न:- तख्तनशीन बन्ने वा रुद्र मालामा आउने विधि के हो?

उत्तर:- बाबा समान दुःख हर्ता, सुख कर्ता बन। सबैलाई ज्ञान जलद्वारा शीतल बनाउने सेवा गर। कसैलाई पनि दुःख दिने कुरा छोडिदेऊ। कुनै पनि विकर्म नगर। राम्रो चालचलन धारण गर। आफ्नो समय बाबाको यादमा सफल गन्यौ भने बाबाको दलतख्तनशीन बनेर रुद्र मालामा आउँछौ। कसैले आफ्नो समय खेर फाल्छ भने फोकट आफ्नो पद भ्रष्ट गर्छ। झुटो बोल्नु, गल्ती गरेर लुकाउनु, कसैको दिललाई दुखाउनु- यी सबै पाप हुन्, जसको १०० गुणा सजाय मिल्छ।

गीत:- न वह हमसे जुदा होंगे...

ओम् शान्ति। यो हो गोपिकाहरूको गीत। कुनचाहिँ गोपिका? प्रजापिता ब्रह्मा मुख वंशावली। यसलाई भनिन्छ- गोपी वल्लभ अर्थात् बाबाका गोप गोपीहरू। बाँकी ती सबै कथा हुन्। यो त बुझ्ने कुरा हो- वास्तवमा जब तिमी ईश्वरको बन्छौ, आसुरी विकारी सम्प्रदाय दुस्मन बन्छन्। हंस र बकुल्ला सँगै रहन सक्दैनन्। हंस थोरै हुन्छन्। बकुल्ला धेरै, करोडौंको अन्दाजमा छन्। तिमी गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवित्र रहनु छ। यसको गायन पनि छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि पवित्र रहने गर। हो, विघ्न धेरै पर्छन्। आधाकल्पको पतितपना छ, त्यो यति चाँडो पावन बन्दैन। विकारको लागि कति खिचातानी चल्छ, अबलाहरूमाथि अत्याचार हुन्छ, त्यसैले त द्रोपदीले पुकारिन्। द्रोपदी एकजना मात्रै होइन। यस समय सबै द्रोपदी र दुशासन हुन्। वस्त्र उतार्छन्। यो हो नै पतित विकारी दुनियाँ र सत्ययुगलाई भनिन्छ निर्विकारी दुनियाँ। यो हो विकारी दुनियाँ, रावण राज्य। यस दुनियाँमा कति दुःख छ, रुनु, पिट्नु, लडाई-झगडा के के भइरहन्छ। जब नयाँ दुनियाँमा देवताहरूले राज्य गर्थे, त्यतिबेला पवित्रता सुख-शान्ति थियो, अशान्तिवाला कुनै धर्म थिएनन्। अहिले त अशान्ति फैलाउने कति धर्म छन्। तिमीले फेरि सिद्ध गरेर बताउँछौ- सबैभन्दा पुरानो दुस्मन हो रावण, जसले कौडी जस्तो पतित बनाएको छ। बाबा बसेर कर्म-अकर्म-विकर्मको गति सम्झाउनु हुन्छ। रावण राज्यमा कसैले जति नै दान पुण्य गरोस्, यज्ञ, जप-तप गरोस् तापनि तल उत्रिनु नै छ। जसलाई दान गर्छन्, ती पनि विकारी पाप आत्मा हुन्। विकर्म गर्दा-गर्दा शिरमा धेरै बोझ छ। तिम्रो आत्मा जो सतोप्रधान थियो, त्यो अहिले तमोप्रधान बनेको छ। यो सबै बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। कल्प पहिले जसरी बाबा नै आएर कल्प-कल्प हामीलाई देवता बनाउनु हुन्छ। सहज राजयोग र ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। यो त सहज छ नि। सबैले भन्छन्- हे भगवान् आउनुहोस्। हामी पतितहरूलाई आएर पावन बनाउनुहोस्। त्यसैले पतित-पावन बाबा नै हुनुभयो। तिमीलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई पावन बन्ने पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ। हुन त कुनैले

५ विकार दानमा दिन्छन्, तर फेरि योग पनि लगाउनु छ। जन्म-जन्मान्तरको जुन पाप शिरमा छ, जसबाट तिमी तमोप्रधान बनेका छौ, त्यो योग सिवाय कसरी भस्म हुन्छन्?

तिमीले ५ विकारको दान गर्छौं— म कुनै पाप गर्दिनँ भनेर। तर जन्म-जन्मान्तरको जुन पापहरूको हिसाब छ, त्यो कसरी चुक्ता हुन्छ? त्यसको युक्ति हो— जहिलेसम्म बाँचिन्छ, बाबाको यादमा रहनु छ। यस यादद्वारा नै विकर्म विनाश हुन्छ। पतित आत्मा वहाँ जान सक्दैन। हर एकलाई आफ्नो-आफ्नो पार्ट र आफ्नो-आफ्नो पद मिलेको छ। जस्तो मनुष्यको पद त्यस्तै आत्माको पनि पद। पहिला सुरुमा आत्मा स्वर्गमा आउँछ। पहिलो नम्बरमा हुन् लक्ष्मी-नारायण, उनीहरूको सबैभन्दा ठूलो पार्ट हो। ड्रामामा देवी-देवता धर्मका आत्माहरूले सबैभन्दा राम्रो पार्ट खेलेर सबैभन्दा धेरै सुख भोग्छन्। फेरि सतो रजो तमोमा आउनु पर्छ। मैला पर्दै जान्छ। अब त्यो मैला निस्कन्छ कसरी? सुनलाई अग्निमा राख्नाले मैला निस्कन्छ। यो योग अग्नि हो, जसबाट विकर्म विनाश हुन्छ। यो कसैलाई थाहा छैन— योग अग्निद्वारा विकर्म विनाश हुन सक्छ। बच्चाहरूले भन्छन् घरी-घरी योग टुट्छ। हामीले बाबालाई बिर्सिन्छौं। यो मायाको विघ्न हो। विघ्न नआओस्, चाँडै योग लाग्यो भने त चाँडै विनाश हुनेछ, तर यस्तो हुन सक्दैन। समय लाग्छ। जब योग लगाइरहन्छौ, अन्त्यमा कर्मातीत अवस्था हुन्छ। फेरि दुनियाँ पनि खतम हुन्छ। तिमीले श्रीमतद्वारा रावणमाथि जित प्राप्त गर्छौं। गीता, महाभारत, रामायण सबै भक्तिका सामग्री हुन्। तिमीले संगममा जुन कर्तव्य गरेका छौ, त्यसको यादगार यी मन्दिर आदि बनेका छन्। यादगार बन्न द्वापरबाट सुरु हुन्छ। पहिले परमपिता परमात्मा शिवको यादगार बन्छ, जो आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनु हुन्छ। देवताहरूको महिमा गायन गरिन्छ। लक्ष्मी-नारायणको ठूलो मन्दिर छ। उनीहरूको यति पूजा किन हुन्छ? यो कसैलाई थाहा छैन। पूज्यबाट फेरि पुजारी अवश्य बन्नु पर्छ, पूज्य हुँदा प्रारब्ध भोग्छन्। जस्तै ठूला राजाहरूको जीवन चरित्र गाउँछन्, त्यस्तै सत्ययुगको पहिलो नम्बर महाराजा महारानी, लक्ष्मी-नारायणको अवश्य महिमा गाउँछन्। तर उनीहरू कसरी बने, यो जानेका छैनन्। जस्तै ब्रह्मा र सरस्वती— यी दुवैलाई सिकाउने शिव हुनुहुन्छ। उहाँको नाम शास्त्रमा गुम गरेर गडबड गरिदिएका छन्। यी कुरालाई बुद्धिवान् बच्चाहरूले नम्बरवार जान्दछन्। यो ड्रामा चलिरहेको छ— कल्प पहिले पनि तिमी यस्तो बनेका थियौ, जसरी अहिले बनिरहेका छौ। यो वृक्ष वृद्धि भइरहन्छ। फल पनि अवश्य पाक्छन्। वृक्षलाई बढ्न समय लाग्छ। जब वृक्ष तयार हुन्छ, अनि तिमी देवी-देवता बन्छौ। बाँकी सबैको विनाश हुनेछ। तिमी बच्चाहरू अहिले पाकिरहेका छौ। कुनै पूरा पाक्छन्, कुनै कम, कुनैलाई तुफान लाग्छ। कमाईमा ग्रहचारी आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— योग लगाइरह्यौ भने तिम्रा सबै पाप दग्ध हुन्छन्। कति भारी कमाई छ, त्यसैले भारतको प्राचीन योग प्रसिद्ध छ। तर त्यसबाट के हुन्छ, यो कसैलाई थाहा छैन। अहिले बाबा सम्झाउनु हुन्छ— तिम्रो आत्मामा मैला परेको छ। आफैं पूज्य र आफैं पुजारी मनुष्यको आत्मा बन्छ। भगवान् त बन्न सक्नुहुन्छ। यदि उहाँ पनि पुजारी बन्ने हो भने फेरि पूज्य कसले बनाउने! हामीलाई पूज्य बनाउने बाबा हुनुहुन्छ। हामी पूज्य, पावन देवता थियौं फेरि झर्दै-झर्दै हामी शूद्र बन्यौं। सत्ययुगका देवी-देवताहरूलाई भनिन्छ— ईश्वरको नयाँ रचना। गायन छ— मनुष्यलाई देवता बनाउनु

भयो.... बाबा सम्झाउनु हुन्छ- राम्रोसँग पढ। बाबा, टिचर, गुरुको काम हुन्छ- पुरुषार्थ गराउनु। प्यारा बच्चाहरू! समय खेर नफाल। फोकट पद भ्रष्ट हुन्छ, फेरि धेरै पछुताउने छौ। भन्नेछौ- कल्प-कल्प मेरो यस्तै अवस्था हुनेछ! फेरि केही गर्न सक्दैनौ। साक्षात्कार हुन्छ। पक्का निश्चय हुनेछ- कल्प-कल्प यस्तो दुर्गति पाउँछु। बाबा सम्झाइरहनु हुन्छ- यो नतीजा निस्कनेछ, फेरि धेरै रुनु पर्छ। जस्तै क्लास ट्रान्सफर हुन्छ, नम्बरवार बस्छन्। हामी पनि नयाँ दुनियाँमा ट्रान्सफर हुन्छौं। ब्राह्मणहरूको माला गायन गरिएको छ, रुद्र माला नै पुजिन्छ। तर यो कसैलाई थाहा छैन- यो माला के हो? माथि मेरू दाना हुन्छ। मेरू विष्णु हो। त्यसभन्दा माथि फूल शिवबाबा हो, फेरि हुन्छ माला। अहिले तिमी ब्राह्मणहरू पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, फेरि रुद्र मालामा उनिन्छौ। त्यसैले पुरुषार्थ यस्तो गर, जसबाट तख्तनशीन बन। कसैलाई दुःख दिने कुरा छोडिदेऊ। बाबा दुःख हर्ता, सुख कर्ता हुनुहुन्छ। यदि बच्चाहरूले दुःख दिन्छन् भने कसले मान्छ- यी ईश्वरका बच्चाहरू हुन्? विकर्म गर्नु अथवा जीवघात गर्नु, झुटो बोल्नु, पाप गर्नु हुँदैन। हार खाएमा क्षमा माँग्नु पर्छ। भक्तिमा पनि केही भयो भने छटपटिन्छन्। यो ज्ञान मार्ग हो, यसमा कसैको दिल कहिल्यै दुखाउनु हुँदैन। ज्ञानको छिटा त शीतल गर्नेवाला हुन्छ। यहाँ तिमी बच्चाहरू आएका छौ पढ्नको लागि। पढाइमा चालचलन राम्रो राख्नु पर्ने हुन्छ। यो पनि पढाइ हो। निराकार बाबाले पढाउनुहुन्छ। उहाँले तिमी मनको सबै कुरा जान्नुहुन्छ। एउटा सेन्टरबाट समाचार आएको थियो- कुनै बच्चाले भूल गन्यो अनि धर्मराजले सट्का लगाए। यो कुरा यी बाबालाई थाहा नै थिएन। यस्ता धेरै छन्, जो विकारमा जान्छन् फेरि सत्य बताउँदैनन्। आफूलाई बचाउको लागि गल्ती लुकाउँछन्। तर शिवबाबासँग त छिप्न सक्दैन। तिमीलाई पढाउनेवाला शिवबाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई पनि बिर्सिन्छन्। यो त दुर्भाग्य भनिन्छ। यहाँ कसैको पनि झुट वा सत्य छिप्न सक्दैन। यी बाबाले भन्छन्- म अन्तर्यामी होइन। शिवबाबा अन्तर्यामी हुनुहुन्छ। बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ- म निराकारले सबै जान्दछु। यी त साकारमा छन्। म पुनर्जन्म रहित, यी जन्म मरणमा आउनेवाला। त्यसैले त यिनलाई भन्छु- तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, मैले तिमीलाई सुनाउँछु। जति पनि सूर्यवंशी घरानाका छन्, ती सबैलाई सुनाउँछु। धेरै बच्चाहरूले लुकाउँछन्। बाबाको सम्मुख आउँदै आउँदैनन्। बाबाले भन्नु भएको छ- यिनीसँग नलुकाऊ, यिनलाई सबैथोक सुनाऊ। अनि माफ हुनेछ। फेरि पनि मेरा बच्चा हुन्। मैले त सबैथोक जान्दछु, यिनलाई कसरी थाहा हुन्छ? त्यसैले सबै यिनलाई सुनाऊ। पहिलाको जन्म-जन्मान्तरको हिसाब त मेरो पासमा जम्मा छ। बाँकी यस जन्मको जो छ, त्यो यिनलाई सुनायौ भने म पनि सुन्नेछु। बाँकी घरै बसेर यस्तो नसम्झ- शिवबाबाले त सबैथोक जान्नुहुन्छ। त्यो त भक्ति मार्गमा गर्दै आयौ। अहिले त म सम्मुख आएको छु, त्यसैले बताउनु पर्छ, अनि फेरि सावधानी पनि मिल्छ। बाबाले त सम्झाउनु हुन्छ- कालो मुख नगर। नत्र धेरै सजाय खानेछौ। अन्त्यको समय धेरै नाजुक हुन्छ। धेरै सजाय मिल्छ। उदाहरण पनि तिमीले देखिरहेका छौ, सुनिरहेका छौ। पाप कहिल्यै पनि सर्जन सँग नलुकाऊ। माफ उहाँले गर्नुहुन्छ, यिनले होइन। यस समय पाप गन्यौ भने सयगुणा हुनेछ। र, फाल्तू झुटो पनि नबोल। बाबा सबै बच्चाहरूलाई सावधानी दिनुहुन्छ। कति धेरै बेहदका पाठशाला छन्। तिमी गोपले गुप्त भेषमा धेरै काम गर्न सक्छौ। सम्झाउँदा दिलमा अवश्य

लागछ- वास्तवमा यो पनि सरकार हो। यो ज्ञान गुप्त छ। बीज, वृक्ष र सृष्टि चक्रलाई जान्नु छ। यो ४ युगहरूको चक्र हो। उनीहरूले फेरि चर्खा राखिदिएका छन्। तिमी हौ बी.के. पाण्डव सेना, त्यो कोट अफ आर्ममा लिएर जानु पर्छ। चर्खा चलाएर सत्यमेव जयते हुन्छ र? यो त सृष्टि चक्रको कुरा हो। तिमी डराउनु हुँदैन। गुप्त भेषमा तिमी कहीं पनि जान सक्छौ। बहुरूपीका बच्चाहरू बहुरूपी हुनुपर्छ। तर बच्चाहरूको बुद्धिमा आउँदैन। थोरै सर्विसमा खुशी हुन्छन्। दिमाग एकदम आकाशमा चढ्छ। अझै धेरै काम गर्नु छ। विभिन्न किसिमले पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। बाबाले अनेक प्वाइन्टहरू दिनुहुन्छ। यो ज्ञानयज्ञ त चल्नु नै छ। हरेक पंथका मानिसलाई बोलाउँदै गर। राजाहरूलाई पनि बोलाउन सक्छौ। सम्मेलन पनि गर्न सक्छौ। जस्तो मानिस त्यस्तै-त्यस्तै कार्ड छपाउनु पर्छ। आएर बुझ्नुहोस्- यो सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ, आउनु भएमा हामी तपाईंलाई परमपिता परमात्माको र ५ हजार वर्षको जीवन कथा सुनाउनेछौं। आश्चर्य छ नि। अच्छा! मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) पावन बन्नको लागि जबसम्म बाँचिन्छ, मायाको विघ्नहरूको पर्बाह गर्नु हुँदैन।
- २) सबैलाई ज्ञानको छिटाद्वारा शीतल बनाउने सेवा गर, कसैको दिललाई कहिल्यै पनि दुखाउनु हुँदैन। बाबा समान दुःख हर्ता, सुख कर्ता बन्नु पर्छ।

वरदान:- चारैतिरको हलचलको समय अव्यक्त स्थिति वा अशरीरी बन्ने अभ्यासद्वारा विजयी भव

लास्ट समयमा चारैतिर व्यक्तिहरूको, प्रकृतिको हलचल र आवाज हुन्छ। कराउने, हलचल गराउने वायुमण्डल हुन्छ। यस्तो समयमा सेकेन्डमा अव्यक्त फरिश्ता सो निराकारी अशरीरी आत्मा हुँ- यस अभ्यासले नै विजयी बनाउँछ। त्यसैले धेरै समयको अभ्यास होस्- मालिक बनेर जब चाह्यो मुखद्वारा वाणीमा आऊ, चाहे कानद्वारा सुन। यदि चाहेनौ भने सेकेन्डमा स्टप- यही अभ्यासले विजय मालामा ल्याउँछ।

स्लोगन:- पुरुषार्थलाई तीव्र गर्नको लागि अलबेलापनको लुज स्कूलाई टाइट गर।